

EI KOSKAAN ENÄÄ

Tämän päivän kohdalla kalentereissa lukee Vainojen uhrien muistopäivä. Onko päivän sisältö sinulle tuttu? Päivän juuret vievät Saksaan, lähtökohtana on kansallissosialistien suorittamien vainojen uhrien muistaminen. 1990-luvulla muistopäivän vietto yleistyi Euroopassa, Suomessa se on merkitty almanakkaan v. 2002 alkaen. Päivämäärä on Auschwitzin keskitysleirin vapautuksen päivä. Holokaustin lisäksi on aihetta muistaa muidenkin kansanmurhien ja valtioterrorin uhreja.

Muutama vuosi sitten vierailin Berliinin lähellä Sachsenhausenissa. Laajalla kentällä sijaitti SS:n keskitysleiri vuosina 1936-1945 ja puna-armeijan erikoisleiri vuosina 1945-1950. Valta vaihtui, väkivalta jatkui. Koko alue hiljensi, vaikka sisälläni myllersi. Kuinka edes rohkenen kävellä tällaisella paikalla? Pää painuksissa, raskain askelin. Satoi, muita ihmisiä oli vain vähän. Historia on painavaa, ihmisen kyky riistää toisen ihmisen arvo on musertava. Muistaminen on tärkeää, mutta tulevaisuuteen vaikuttaminen vähintään yhtä tärkeää. Millä tavalla me nyt rakennamme yhteisöä, jossa jokaisen ihmisen arvo säilyy, jossa toisen erilaisuus ei ole vihan tai pelon aihe? Yhdessä, erilaisina, olemme Jumalan kuva. Jokainen on Jumalan luoma, lähimmäinen. Toinen on aivan yhtä arvokas kuin minä. Millaista hyvää mahdollistuisi, jos aina toimisimme tämän mukaisesti?

Seurakunnan Facebook-sivulla on tänään pari kuvaa Sachsenhausenista. Vierailuni loppuessa näkyi sateenkaari.

Kirkkoherra Annakaisa Rantala